

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, MEJ. M. A. DE VAL, A. J. MOLLINGER,
W. F. E. VAN HASSELT.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.
No. 4.

Vrijdag
24 Oct. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Aan Polemiekschrijvers S. W., door Spectator.

Delftsch Studenten-Corps.

Contributie Eerste-Jaars.

Aan alle leden van het D. S. C. en speciaal aan hen die eenige uren van hun studietijd kunnen missen.

Waarschuwing gericht tot de leden der Sociëteit Phoenix, door G. B. van de Werfhorst.

Huishoudelijke Vergadering der Delftsche Studenten Debating-Club, door Van de W.

Weekverslag.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Toespraak, gehouden door de Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, Mejuffrouw J. C. C. Postma, bij gelegenheid van de Bestuursverdracht.

Toespraak, gehouden door de Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, Mej. H. J. van Lutsenburg Maas, bij gelegenheid van de Bestuursverdracht.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering op 21 October, door H.

Vereenigingsleven.

Oproep.

De Sociaal-Democratische Studenten-Club.

Gedachten en gedichten.

Fragment uit een brief aan „Norman Zomer”, door Ruster.

Mijn Verzen, door J. v. R.

Ingezonden.

De Damesmolestatie en de heer A. F. Bakhoven Jr., door Ruster.

Hulde, Hulde! door W. F. E. v. H.

Protest, door Christiaan.

Feuilleton.

Van benauwende geuren en een lijkschennis, door S.

Technische Hoogeschool.

Ingekomen boeken.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

waardige tegenstanders van een ridderlijken zwerver. En deze parodie of tragedie, zooals men 't noemen wil, speelt zich nog dagelijks voor onze oogen af, want hoewel de historie niet rept van eenig wettig huwelijk door den Held aangegaan, zoo kan men toch nog heden ten dage zijne nakomelingen vinden, die vermeende reuzen bestrijden en ridderlijk maar doelloos hun onbekookte energie verspillen.

Maar niet over hen wil ik 't hebben. Want het verhaal gaat verder, tot een hoogte, waar zelfs het fantasma van een Cervantes voor teruggedeinsd is.

Ziedaar dan dat — altijd volgens Simplicissimus — de molenwieken, die den dolenden Ridder ter aarde geworpen hadden, dat deze wieken — schrik niet — zich nu verbeeldden *werkelijk reuzen te zijn*.

En waarom zouden zij niet? Aangevallen door een ridder, overwinnaars in den strijd, middelpunt aller belangstelling!

Dit is een gevaar, een groot, modern gevaar.

De Don Quichottes van den tegenwoordigen tijd, ach, zij zijn te tellen. Zij zijn de vallende sterren aan den maatschappelijken hemel, een korte schittering, slechts door weinigen opgemerkt, en alles is voorbij. Hun ridderschap is meestal slechts van korten duur en na een kleine periode van hoon en spot leggen zij 't harnas af en kan men hen dikwijls terug vinden als een welgestelde kruidenier of een deftige doodbidder.

Maar de molenwieken. Zij zijn velen, zeer velen zelfs!

En tot hen wil ik spreken, want zoo gemakkelijk komt men er toe zich 't middelpunt aller belangstelling en een reus te denken. Maar dat is slechts een illusie, een spel van de wind, want zonder wind zou geen dolende Ridder er ooit over denken zich met molenwieken te bemoeien.

Ook 't aapje dat in de Spuistraat aan een touwje ver-toond wordt, is 't middelpunt van een dichte dröm belangstellenden. En 't blijft toch maar een aapje.

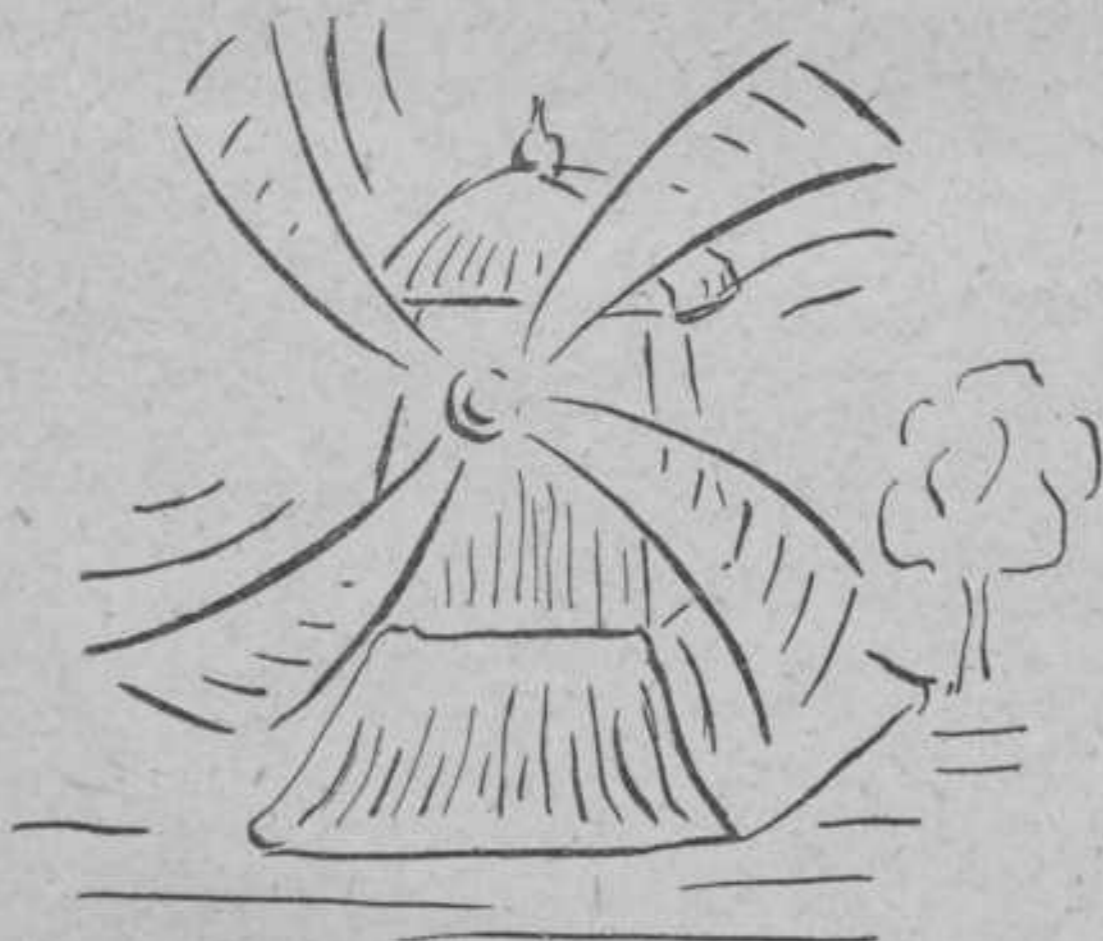
Den Don Quichotte te spelen is niet verstandig, maar veel gekker is het een Molenwiek te zijn en zich een Reus te denken.

SPECTATOR.

Aan Polemiekschrijvers S. W.

DON QUICHOTTE DE LA MANCHA.

(Vrij naar Simplicissimus).

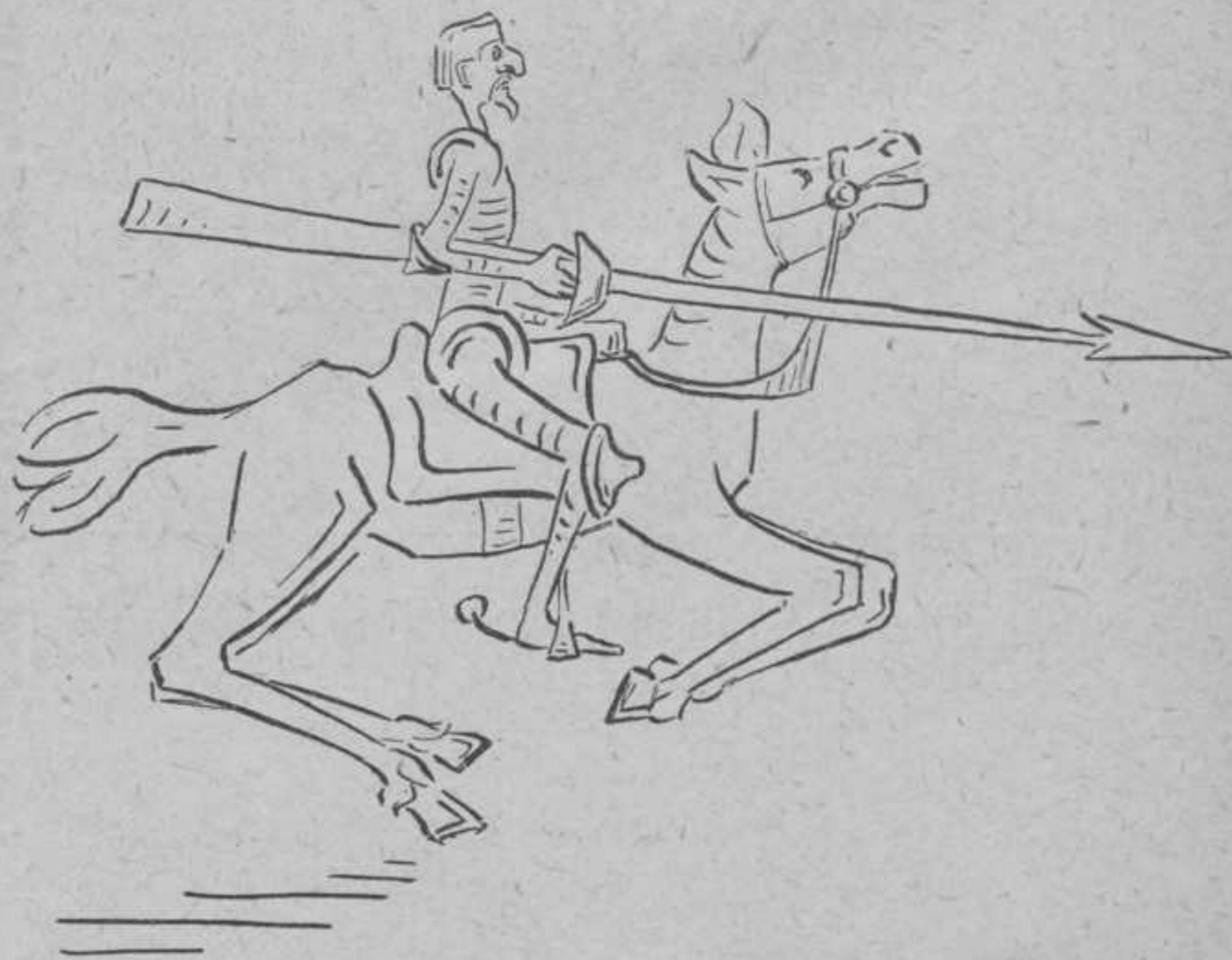

Toen de Ridder de molenwieken ontwaarde, die onophoudelijk als slagzwaarden de lucht doorkliefd, toen velde hij zijn lans . . . .

Zoo luidt 't oude verhaal van den grooten Don Quichotte, die zich beloerd,

beloerd,
bedreigd

gevoelde door een ik-en-weet-niet-wat in de drukkende atmosfeer van een voor hem onbegrijpelijke wereld, zoodat tenslotte in zijn waan de molenwieken tot reuzen werden,

Delftsch Studenten-Corps.

Contributie Eerste-Jaars.

De Thesaurier van den Senaat maakt aan alle Eerste-jaars bekend, dat hij

Maandag	27 October	} 5—6 uur n.m.
Dinsdag	28 „	
Woensdag	29 „	

op de Senaatskamer zitting houdt tot het innen

der Contributie 1ste termijn . . . f 10,—
van het bedrag van den Almanak 1913 . . . f 3,50.
(Boeten wegens nalatigheid zijn f 5,— en f 1,—.)

Aan alle leden van het D. S. C., en speciaal aan hen die eenige uren van hun studietijd kunnen missen.

Meneeren, kent gij de ellende
van wachten zonder resultaat?
. . . . De al te korte uren vluchten
op lange, droeve, zware zuchten,
waarin de levensvreugd vergaat!

Meneeren, kendet gij dit lijden
dan zweegt gij niet zoo langen tijd,
doch waart reeds weken lang in actie
tot vreugd van **DE ALMANAK-REDACTIE.**
Adres (als steeds) **DE SOCIETEIT.**

Waarschuwing gericht tot de leden der Societeit Phoenix.

Alleen de feiten zal ik mededeelen en ieder mag dan zelf bedenken in hoeverre bovenstaand opschrift gepast is.

Vijf weken geleden zette ik mijn fiets achter in de nieuwe loods van de S. P. 't Was op een Donderdagmiddag. Den volgenden dag was de fiets verdwenen. Mogelijk had iemand gebruik gemaakt van 't feit, dat ik, vertrouwend op de ligging der nieuwe loods, de fiets niet had afgesloten. Ik verwachtte niet anders dan dat ik binnen een dag de verlorene terug zou vinden. Na drie dagen werd het mij echter te erg, stapte ik naar 't Politiebureau.

Sinds dien hoorde ik niets.

Tot ik, heel toevallig l.l. Vrijdag, dus ruim vier weken later, langs het fietsrek in het Hoofdgebouw liep en in eens mijn eigendom zag staan. De banden, voor vier weken vrij slap, waren goed opgepompt; dus de fiets was gebruikt; verder was zij verwaarloosd.

Ik heb haar onmiddellijk aan het P. B. laten identificeeren. Sinds dien staat zij ook in de loods der S. P. op slot.

Er schijnt een lid der S. P. te zijn die zulks noodzakelijk maakt.

G. B. VAN DE WERFHORST.

Huishoudelijke Vergadering der Delftsche Studenten Debating Club op Dinsdag 21 October.

Als steeds ziet de leeszaal er zeer gezellig uit wanneer een vrij groot aantal belangstellenden zich verzameld heeft om te hooren hoe de heer C. Wolterbeek de aangekondigde stellingen zal verdedigen.

Nadat de Voorzitter-inleider het presidium heeft overgedragen aan den Eere-voorzitter, Prof. Mr. Van Blom, wordt hem het woord gegeven, en hebben wij allereerst onze gedachten te bepalen bij een soort geschiedkundig overzicht.

Spreker begint met er op te wijzen hoe in de Geschiedenis de Gedachte steeds de Daad vooruit is.

Het materieele denken, in Rousseau's tijd geboren, wordt eerst na 1840 werkelijkheid in een positivisme der filosofie, in het onbepaald zelfvertrouwen der natuurwetenschap, in het vooropgaan van het verstandelijke alleen, dit alles nog gesteund door groote technische vooruitgang, wat te zamen, gericht op het materieele, de kerk aanvalt. Doch, waar in 1840, de massa nog buiten deze werking stond, zien wij nu juist de massa er van doordrongen.

Het volk, in verstandelijke critiek, negeerend het niet-materieele, leeft thans als verongelijkt, als thuishoorend in hoogere kring, waar het buiten gehouden wordt. Het volk is los van de kerk geraakt, en heeft het socialisme als eenig geloof overgehouden. (Stelling I a).

In 1880 echter is er een omkeer gekomen: het individu treedt weer naar voren en de leiders der massa voelen, hoe zij gestuwd worden in plaats van het volk te leiden. Zelve willen zij anders.

Er is herleving van het aesthetische, men zoekt weer naar de ziel die boven het materieele uitgaat, en men komt zoo tot metaphysica; dit laat echter even leeg als het materialisme deed. Men vraagt: wat wil dat voor ons zelf zeggen, men komt terug tot geloof. (Stelling I b).

Hoewel nu theosophie en spiritisme als eerste uitingen hiervan zijn te beschouwen, hangen zij echter toch nog vast aan den voorgaanden tijd: het mystieke is een occulte wetenschap, dus, hoewel occult, toch het verstandelijke blijft. In grond gaat de nieuwe beweging hier boven uit. (Stelling II a).

Waar nu mystiek steeds den nadruk heeft gelegd op vroomheid, ook nu als immer zich niet bezig houdt met: God is groot, de mensch is klein; zich niet bezig houdt met de daaruit voortspruitende godsdienst, daar gaat men niet tot de Christelijke kerk terug. (Stelling II b).

Zij, de nieuwe beweging, wil het mystieke en om in het chaotische niet alle houvast te verliezen, gaat zij gedeeltelijk naar de R. K. kerk terug, waar zij het aesthetisch mystieke vindt. Doch, blijvend is die terugkeer niet, daar de R. K. kerk te positief blijft.

De orthodoxe kerk heeft de verstandelijke beweging langs zich laten gaan en de moderne kerk heeft steeds water bij de wijn willen doen: nu is de eerste als achterlijk, de tweede als oppervlakkig niet wat de nieuwe mensch zoekt.

Het wijsgeerige wordt verlangd en de ziel die uitgaat boven 't materieele. (Stelling II c).

Wij zagen het volk verstandelijk en ontevreden: het valt de bevoorrechte Studentencorpsen aan. Het verstandelijk element heeft aan de Hoogescholen het quantitatief naar voren geschoven, — en heeft velen van het volk student doen worden. Men heeft dus minder tijd en minder geld, d. i. in de toekomst of minder (geen) Corpsleden of veel Corpsleden die uit elkaar vallen.

De Corpsen, dit ziende en ziende de ook groote voordeelen van het materialisme, moeten in zich zelf waken tegen plutocratie, en tegen groepsvorming. (Stelling III).

Als zij begrijpen meer dan gezelligheidsverenigingen te zijn, als zij inzien, dat haar leden ontwikkeling en beschaving willen vinden om straks als „mensen” de wereld in te kunnen gaan, dan zullen zij op de geestelijke aristocratie de nadruk leggen. En omdat dit streven reeds werkelijkheid is, mogen de Corpsen hoopvol zijn. (Stelling IV).

Als eerste debater treedt de heer Macdonald op, die niet het mystieke ziet, die het verstandelijke juist opmerkt in de psychiatrie. Hij pleit voor uitbreiding van de grenzen der Studentencorpsen.

De heer Roëll wijst op Frankrijk en ziet de actie in Stelling II bedoeld reeds als een levende daadwerkelijkheid. De ideële gedachte der democratie heeft echter niet afgedaan, moet in eere worden gehouden.

De heer Schippers vindt de terugkeer tot de R. K. kerk een broodmaatregel.

De heer Van de Werfhorst, meegaande met stelling I en II, wil echter ter verklaring tegenover elkaar zien de zinlijke wereld buiten en het besef van Eigen Ik. Een gedeelte der orthodoxe kerk heeft de beweging wel degelijk beseft.

De komst van een tweede Christus werd enthousiast door den heer Reynst geprofeteerd.

Verder debatteeren nog de heeren Maas Geesteranus en Van Haften over Stelling III.

En eindelijk treedt Prof. v. Blom op tegen stelling I, en wel tegen de samenkoppeling „verstandelijk-democratisch”. Wel ziet hij reactie tegen 't rationalisme, maar niet sterke reactie tegen democratie. Dat de leiders gestuwd worden

in plaats van te leiden, ziet Z.H.G. juist als een kracht van de democratie.

Debater ziet die gedeeltelijke reactie tegen de democratie wel als een gevaar, doch als gevaar liggend buiten de democratie en niet in haar zelf, dus als een gevaar dat in toom te houden is.

In de repliek verduidelijkt de Inleider zijn standpunt. Bij stemming werden de Stellingen aangenomen. Daarna sluit de Eere-voorzitter de vergadering.

VAN DE W.

Weekverslag.

't Oude kroegfeest, levensmoe,
Sleepte zich naar 't kerkhof toe.
Vrije Whisky was niet meer,
Alles moest nu op de beer.

Cathestrophe was 't voor de heeren
Die kontant moeten verteeren.
Nikita's beroemd orkest
Bracht toen redding nog op 't lest.

En zoo werd de kroegjool waar de speelse vlammetjes zich om de eerste jaars vesten kronkelden, waar vreedzame wereldburgers uit het gebied van de Phoenix werden verjaagd, opgevolgd door een geestelijk-aristocratische.

Halve duisternis; hier en daar een enkel lichtje en achter de preekstoel, waar men een viool, nu kalme ritmische, dan weer woeste bewegingen zag maken, geaccompagneerd door de gezichtsvertrekkingen des bijbehorenden kunstenaars, een feller licht, dat de hoofden der omzittende senatoren bestralenkranste.

Dan temidden van al dat schoone . . . opeens gebrul, gekrijsch, en tusschen de tafeltjes waar de soupeerenden zich aan piepkuikentjes te buiten gingen slingerde een lange ris gevormd door de vroede vaders van Gothiek, die met het geweld hunner keelen, het schoon concert overstemden.

Maar dan keert de stilte weer,
Zachte tonen dalen neer
Op de hoorders in het rond
Uit een oud-senators mond.

En groot was de invloed, want daarna kreeg het orkest nog slechts af en toe begeleiding van een liefelijk gekoer en af en toe een gil.

Een stoere knaap uit de zaan
Liet . . . in de regen staan.

Toen liep het op zijn endje, geen souper meer, ook geen muziek en men sprak over de bekende nachtkaars.

Verheffend was het feest in ieder geval, dat bewezen ook de twee die in de vroege ochtend, de een ondersteunend, de andere luid zingend, Binnenwatersloot, O. D., Boterbrug enz. afliepen.

J . . . op het podium
Was een groot parodium.
Hij had altijd wel wat droks
Maar nu wordt hij orthodox.

Odin loopt op 't laatst van zijn dagen,
Men feliciteert de verificateurs zonder
[hen te vragen.

Verder wordt hen opgedragen
Te kijken wat er nog in kas is.
Ajasses!

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Alle ingeschrevenen aan de T. H.
wordt aangeraden kennis te gaan
nemen van de boeken, die thans
in het winkelraam van de Tech-
nische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN JR. zijn neergelegd.

VOORHANDEN bij de
Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.,
 BINNENWATERSLOOT 33:

Voetbal-Jaarboekje
 16e Jaargang.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

PRIJS f 0.50.

A. J. BROUWERS Jr.,
 Lange Geer hoek Breestraat.
 TELEPHOON 271.

Luxe Vulhaarden
en Kachels.

CONCURREERENDE PRIJZEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Oude Delft 120. ^{Aanbevelend,} Chr. F. RÜTER.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

VOORHANDEN BIJ DE TECHNISCHE BOEK-
 HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

De afsluiting en gedeeltelijke
droogmaking der Zuiderzee

BEKNOPT OVERZICHT, SAMENGESTELD
 OP LAST DER ZUIDERZEE-VEREENIGING
 TER GELEGENHEID VAN DE EERSTE
 NEDERLANDSCHE TENTOONSTELLING OP
 SCHEEPVAARTGEBIED TE AMSTERDAM
 IN 1913.

PRIJS 25 CENT.

Door onverwacht vertrek ter overname aangeboden:
 de huur van zeer ruime en gunstig gelegen
 vertrekken voor studeerenden.

Dagelijks te bezichtigen HUGO DE GROOTSTRAAT 30

VERSCHEENEN:
 BEKNOPT E HANDLEIDING
 No. 43

Gereedschapwerktuigen.

Voorhanden in de Technische Boekhandel en
 Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.

STEEDS RUIME SORTERING:
HONDEN- en
PAPIERMANDEN,
 in verschillende maten.

Aanbevelend,
 B. J. STORM, Choorstraat 49a.

De Koninklijke Akademie
 en
 de Polytechnische School
 kost thans VIJF GULDEN.

Er zijn nog slechts een beperkt aantal exemplaren.
 Stel het bestellen niet te lang uit. De voorraad kon
 dan uitgeput zijn. (Zie de circulaire gezonden aan
 alle dames- en heeren ingeschrevenen).

Voorhanden bij de
 TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
 J. WALTMAN Jr. — Binnenwatersloot 33-35.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
 75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Technische Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr.

AFDEELING DRUKKERIJ
 Vlamingstraat 34 :: Telefoon 286

LEVERT ALLE

DRUKWERKEN.

Voor nette uitvoering en vlugge levering
 wordt ingestaan.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 24 OCTOBER 1913. No. 4.

Bericht.

Den abonné's wordt er op gewezen dat van den Jaargang OCTOBER 1911—OCTOBER 1912 nog abonnementen zijn die niet aan den Uitgever werden betaald. De Redactie wijst er op dat het voor goed beheer noodig is dat deze abonnementsgelden op tijd betaald worden en verzoekt bedoelde abonné's ten spoedigste hun verplichtingen na te komen.

Ook voor de abonnementsgelden OCTOBER 1912—OCTOBER 1913 geldt ditzelfde verzoek.

DE REDACTIE.

D. V. S. V.

TOESPRAAK, gehouden door de Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, Mejuffrouw J. C. C. POSTMA, bij gelegenheid van de Bestuursverdracht op Woensdag 22 October 1913.

Honorair, Mede-Bestuursleden en Leden der
D. V. S. V.

Een laatste plicht, die nog als presidente op me rust, is mijn opvolgster te installeeren. Alvorens echter daartoe over te gaan zou ik gaarne nog eenige woorden tot U willen spreken. De gebeurtenissen van dit laatste jaar behoeven we niet meer na te gaan, daar die zeer uitvoerig en goed beschreven zijn in het jaarverslag der secretaresse; ik voel echter dat ik in mijn afscheidswaard, nog eens met U moet spreken over de veranderingen, welke in de D.V.S.V. in de laatste 3, laten wij zeggen 5 jaar, hebben plaats gehad. Vele zijn de veranderingen ten goede, helaas er zijn er echter ook ten kwade. Toen wij 5 jaar geleden in Delft aankwamen, leden der D. V. S. V. werden en het Club-lokaal op Oude Delft 123 bezochten, toen bestond de D. V. S. V. nog slechts uit een 30-tal leden. Erg hartelijk werden wij er niet ontvangen, ook niet het tegendeel, maar er werd weinig notitie van ons genomen, we moesten onzen eigen weg zoeken. Ik wil niet zeggen, dat dit goed was, maar er was iets goeds in, we werden niet verwend, beschouwden het niet als vanzelf sprekend, zooals tegenwoordig dikwijls gebeurt, als oudsten ons behulpzaam waren en ons den kortsten weg wezen, om iets te bereiken. De hulp werd dankbaar aanvaard en, door dat die hulp zelden kwam, leerden we vlugger op ons zelf vertrouwen, dan tegenwoordig het geval is. Veel was er bovendien van die oudere-jaars te leeren, ze waren pittig, er zat geest in, ze hadden karakter.

De tea's waren in die jaren misschien niet zoo druk bezocht als tegenwoordig, maar niet durf ik zeggen, dat het peil der gesprekken in het thee-nurtje veel en veel hooger stond dan nu in de laatste tijd. Daar wordt nu wel eens tegen aangevoerd, dat als er zooveel menschen bij elkaar zijn niet zoo gemakkelijk een ernstig gesprek gevoerd kan worden, maar toch heb ik dikwijls opgemerkt, dat ook dan, wanneer er slechts een kleinen kring gevormd is maar zelden eenigszins dieper op een onderwerp wordt ingegaan: Waar ligt dat nu aan? Is het misschien het gevolg van het feit, dat vroeger werkelijk alleen meisjes kwamen studeeren om de studie, terwijl het tegenwoordig meer een soort mode wordt; of is de reden misschien, dat bijna ieder bevreesd is haar denken en voelen tegenover hare medeleden te uiten.

Mocht dit laatste het geval zijn, dan is het gelukkig slechts een tijdelijk iets en de oude toestand zal met aller medewerking weer terugkomen.

Daar, waar we op ander gebied zoo zijn vooruitgegaan, nu de D. V. S. V. al meer officieel erkend wordt, de nieuwe localiteit zooveel verbeterd is, moet de ontwikkeling der leden met al die vooruitgang geen gelijken tred houden? En dan hoop ik, dat dit mogelijk is en het op 't oogenblik slechts de kwestie is te trachten het ernstige deel van het karakter der leden meer op de club tot zijn recht te doen komen. Geeft U meer in het gesprek, staat maar eens in meening flink tegenover elkander, dat kan geen kwaad, blijft echter oprecht, negeer niet het goede in de theoriën van uw tegenstander en hebt ge een verkeerd inzicht in een kwestie, beken dan openlijk uw ongelijk. Het is noodzakelijk voor de menschen, deze discussies over verschillende onderwerpen. Het bewijst, dat men er belang in stelt en mocht er eerst geen belangstelling zijn, men leert ze krijgen door de anderen.

Voor enkelen zullen deze gesprekken tevens noodzakelijk zijn, om eens flink wakker geschud te worden en daardoor verhinderd om geheel in te slapen.

Er heerscht een bijzonder goede verstandhouding onder de leden. Alweer hebben we op het Groningsche Lustrum mogen bemerken hoe bevoorrecht onze club is door de meerdere bekendheid van de leden onderling. Daardoor echter kan ook zooveel meer bereikt worden voor de algemeene ontwikkeling dan in den laatste tijd bereikt is, iets waartoe ieder haar beste krachten moet inspannen.

En nu wat aangaat de handelingen van Uw bestuur. Beoordeelt en veroordeelt niet te veel. Denkt er aan, het bestuur is door U en uit Uw midden gekozen, daardoor hebt ge toegestemd, dat er geen onder U waren welke beter voor de bestuursfunctiën geschikt waren. Wat de a.s. presidente betreft, ieder heeft ruimschoots kunnen oordeelen over hare geschiktheid voor de haar op te dragen taak. Dat dit jaar een tweedejaars in het bestuur moest zitting nemen is echter wel een te betreuren feit, vooral daar wij slechts door drie bestuursleden vertegenwoordigd worden. Niet, dat ik twijfel aan haar werkkracht, maar een tweedejaars lid heeft uit den aard der zaak nog geen goeden kijk op den gang der zaken. Ik vertrouw echter, dat ge het nieuwe bestuur steeds ter zijde zult staan, zooals ge dit het afgelopen jaar het oude hebt gedaan.

Mede-Bestuursleden.

Nog wil ik niet tot de installatie overgaan, alvorens U te hebben dank gezegd voor de flinke medewerking, welke ik steeds van U mocht ondervinden. Mejuffrouw Kam, daar, waar wij eenige jaren geleden nog al eens tegenover elkander hebben gestaan, zal het voor ons beiden een prettige herinnering blijven, dit jaar op een zoo aangename wijze te hebben kunnen samenwerken.

Mejuffrouw Maas, met een gerust hart leg ik zoo dadelijk het praesidium in Uwe handen. Gij hebt in dit jaar getoond, dat de leiding geheel aan U toevertrouwd kan worden.

Ten slotte rest mij nog de waardeering der leden uit te spreken voor alles wat de commissaresse van orde, Mejuffrouw Abel voor de bibliotheek en de club gedaan heeft. Ik persoonlijk ben haar wel den meesten dank verschuldigd, want wel was het dikwijls in den waren zin van Art. 16 van het reglement: de Presidente bijgestaan door de C. V. O. Groote zorgen werden tevens door haar aan de bibliotheek besteed. Geen tijding verblijdde ons dan ook zoodanig als die, dat Mej. Abel welwillend op zich nam nog een 2^e jaar in haar functie te blijven.

En nu, leden der D. V. S. V. is het oogenblik daar, dat ik van U allen afscheid neem, U allen dank zeggend voor het groote vertrouwen 't welk ge steeds in mij gesteld hebt. Ik behoef U niet te zeggen welke gevoelens me op dit oogenblik bezielen, ik heb de plaats, die ik innam lief gekregen, daar ze me op een zoo gemakkelijke wijze in staat stelde de D. V. S. V. eenigszins te kunnen toonen wat ze voor me was.

Met dezen hamerslag dechargeer ik Mejuffrouw Van Lutsenburg Maas als penningmeesteresse en mezelf als presidente en installeer in mijn plaats Mejuffrouw Van Lutsenburg Maas. Dat de D. V. S. V. onder hare leiding moge groeien en bloeien!

TOESPRAAK gehouden door de Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, Mejuffrouw H. J. VAN LUTSENBURG MAAS, bij gelegenheid van de Bestuursoverdracht, op Woensdag 22 October 1913.

Leden der D. V. S. V.

Nu er wederom een nieuw bestuur voor U staat wil ik beginnen met U ook namens mijn mede-bestuursleden onzen dank te zeggen voor de vereerende taak die gij ons hebt opgelegd. Wij zijn ons er van bewust dat die taak niet altijd even gemakkelijk zal zijn, vooral niet waar onze leden gewend zijn aan zoo'n uitstekende leiding als die van onze zoo even afgetreden presidente. Ik acht het dan ook een bijzonder voorrecht dat ik mijn praesidium mag aanvaarden met namens ons allen het woord tot U te richten, Mejuffrouw Postma.

Wij allen gevoelen dat dit voor U een weemoedig oogenblik is, een oogenblik waarin het U zwaar valt te scheiden van veel waaraan gij gehecht waart. Dat gij drie jaren achtereen in het bestuur van onze vereeniging zitting hebt genomen is wel iets heel bijzonders en wel de meest sprekende getuigenis van de wederzijdsche sympathie tusschen U en de D. V. S. V. Het zal in het begin een gevoel van groote leegte voor U zijn, dat ge onze vereeniging niet meer kunt vertegenwoordigen en gij zult de club evenzeer missen, als wij U maar de gedachten aan al wat gij in deze jaren voor de vereeniging geweest zijt, zullen er U toch met vreugde aan doen terugdenken.

Met Uw aftreden heeft de club weer een bepaald tijdperk achter zich, een tijdperk van sterke ontwikkeling waaraan Uw naam ten nauwste verbonden is. Onze verandering van localiteit, de invoering van het novitiat en de meer officieele standplaats die onze vereeniging thans in de Delftsche Studentenwereld bekleedt zijn voor een groot deel aan Uw initiatief te danken en het doet mij daarom zoo'n bijzonder genoegen dat ik U hierbij namens alle leden het eere-lidmaatschap der D. V. S. V. mag aanbieden.

Wat nu ons clubleven betreft, onze beste wensch kan niet anders zijn dan dat het op denzelfden weg voort mag gaan als dien het tot nu toe gevolgd heeft.

Wij hopen dat wij dit jaar evenals het vorige weer op den steun van de leden mogen rekenen en als wij denken aan het clubjaar dat achter ons ligt zijn wij ook vast overtuigd dat wij dien steun zullen vinden.

Onze vereeniging heeft zich dit jaar weer in een groote belangstelling van de zijde der leden mogen verheugen, gij behoeft maar op de druk bezochte tea's te komen om U hiervan te overtuigen. Wel opvallend is het dat de getrouwe clubbezoeksters voor het meerendeel jongere jaars zijn. Het is natuurlijk heerlijk dat die jongeren zooveel voor onze club voelen, dat stelt ons gerust voor de toekomst maar de oudere leden zou ik zoo gaarne willen toeroepen „Weest ook gij eens wat meer voor de club.” Gij kunt er zooveel

voor zijn en wij hebben Uw hulp zoo noodig, waarom trekken dan zooveel zich terug? Natuurlijk neemt de studie in de latere jaren meer van onzen tijd in beslag dan in 't begin en dan hebben wij, meisjes, buiten onze studie meestal nog huiselijke plichten die onze belangstelling eischen, maar met wat goeden wil is het toch heusch niet zoo moeilijk ook wat tijd voor de club beschikbaar te houden.

Laatst hoorde ik iemand het bezwaar opperen dat sommige oudere leden zich door de soms wat luidruchtige vroolijkheid der jongeren laten terugschrikken, maar dat kan ik mij niet indenken; dan zal een ieder, die het wezenlijk goed met de club meent, juist wel komen en door eigen invloed trachten daar wat verandering in te brengen. De D. V. S. V. is een gezelligheidsvereeniging, maar met een ernstige kant zoowel als een vroolijke, en een ernstige gedachtenwisseling met studiegenooten, heeft zeer veel aantrekkelijks, het zou jammer zijn wanneer die door al te groote luidruchtigheid van enkelen voor anderen onmogelijk wordt gemaakt.

Wij moeten niet vergeten dat er van de D. V. S. V. dan een opvoedende kracht zal uitgaan, want waar de studie ons op wetenschappelijk gebied vooruit helpt, zal de club ons leeren onze menschenkennis te ontwikkelen en die hebben wij in de maatschappij evenzeer als wetenschap noodig.

Het nieuwe bestuur hoopt dan ook dat er dit jaar weer enkele lezingen door de leden gehouden zullen worden en dat we op de vergaderingen veel zullen improviseren, dit is het laatste jaar maar zelden geschiedt en geeft juist zooveel aanleiding tot een meer degelijk gesprek.

Waar in Delft de gelukkige gewoonte bestaat dat bijna iedere vrouwelijke ingeschrevene lid van onze vereeniging is, vertegenwoordigt onze club veel meer dan dat in andere universiteitssteden het geval is, *de meisjesstudenten*. Laat ons dit een gevoel van verantwoordelijkheid geven, zoodat wij er aan denken dat we gezamenlijk de naam der meisjesstudenten hoog moeten houden.

En nu nog een enkel woord tot de eerste jaars. Nog slechts kort zijt gij in ons midden en wij kunnen daarom nog maar weinig over U oordeelen, maar het spijt mij U te moeten zeggen dat we na de novitiatstijd nog weinig van de meesten Uwer gemerkt hebben. Het is nu nog volop tijd om hierin verandering te brengen en bedenk wel dat als ge begint met U terug te trekken ge later veel moeilijker in ons gezellig leven komt. Ook wil ik U heelemaal niet van Uw werk afhouden, maar dat is in 't geheel niet noodzakelijk. Eenmaal zult ook gij onze club moeten vertegenwoordigen en daarvoor is het noodig dat ge U van het begin af aan voelt als leden van onze club, dat ge zorg draagt zoo spoedig mogelijk Uw plaats in ons midden te veroveren.

Dan zien wij hoopvol de toekomst van onze club tegemoet, juist doordat ons ledental nog niet zoo groot is, is een samenwerking van alle leden zoo goed mogelijk. Ik eindig dus met de wensch uit te spreken dat wij ook dit jaar weer allen samen zullen werken tot heil van de D. V. S. V.!

Feuilleton.

Van benauwend-geuren en een lijkschennis.

Op een laten namiddag van den vorigen week meldde ik mij aan het militaire hospitaal te A. — om mijn vriend Maas te bezoeken die — na het vorige jaar zijn medische studiën voltooid te hebben — daar als „pil” was geïnstalleerd. Een dier halfslachtige menschen, die het midden houden tusschen slagersknecht en marketenster, die een groot deel van den dag doorbrengen met visschen achter het gebouw en de medische kennis van een plattelandsbarbier paren aan de routine van een 60-jarige schoonmaakster . . . kortom, een hospitaalsoldaat, slofte den breeden gang door om mijn bezoek aan te kondigen.

Een weeë lucht van groene zeep en jodoform hing in den kalen vestibule; door een openstaanden deur zag ik in een wachtkamer met houten banken waar een paar sergeants met kasernemutsjes op zaten te rooken. Boven sloeg een deur, toen was het weer stil. De lauwe ziekenhuislucht maakte mij misselijk, en de somber-zwijgende rust tusschen de kale wanden bracht mij een drukkend gevoel van angst voor deze inrichting tot menschenverplegerij, kort daarop hoorde ik voetstappen, veraf op het marmer van den gang; het was de heele stoet: voorop liep Maas

in een lange witten jas, naast hem stapte een klein burger-vrouwje, dat voortdurend snotterde in een verfrommelen zakdoek die zij onder den neus hield. Daarachter volgde nog een heele familie, vader, twee dochters en een klein ventje; achteraan liep de hospitaal-soldaat, die juist een nieuwe pruim draaide.

Er was blijkbaar iets zeer droevigs gebeurd: Maas was bleek en wendde zich, na mij vluchtig gegroet te hebben, tot het snuif-snikkende troepje. De vader, klein zielig mannetje, met verschrikte rood-omrande oogjes, greep Maas hand en stotterde iets van: „dank-je dokter, voor alles”. Ook het oude vrouwje wilde iets zeggen, maar Maas klopte haar op de schouder en sprak van moed houden. Toen opende de kauwende soldaat den deur, en trok het troepje af; de begroeting ging verloren in den dreun van den dichtvallenden deur.

Even later waren wij alleen in het werkvertrek van mijn vriend. Hier was het ook kil en er hing dezelfde weelauwe geur als overal. Hij scheen de onbehagelijkheid ook te gevoelen, want na mij de sigaar aangeboden, en twee glazen cognac gevuld te hebben, waarvan hij het zijne in één teug ledigde, zette hij zich tegenover mij en lachte wat pijnlijk. „Ja kerel, het is hier geen Diaconessen-verpleging . . . de verhouding is zowat als van een schoenlappers-werkplaats tot een schilders-atelier, maar voor de oefening is het een geschikt terrein.”

Ik keek de wanden rond, waarop statistieken en werkroosters hingen; er stond een boekenkast en daarnaast lag

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering op 21 October.

Na opening van de vergadering en de verkiezing van den heer J. M. Prins voor de ontstane vacature in de Almanak-Redactie bepleitte de heer D. de Waard de wenschelijkheid van het instellen eener Kroeg-Commissie naast het Bondsbestuur. Het Bestuur toch heeft de handen vol werk met de vertegenwoordiging van den Bond naar buiten en met de vele veranderingen die telkens noodig blijken door den snellen groei van het ledental. Vandaar dat het den tijd niet heeft zich zeer speciaal bezig te houden met de eischen, die gesteld worden door het sterk geanimeerd kroegleven, temeer waar het Bestuur meestal niet uit de kroegtypen voorkomt. De heer De Waard wil dan een Kroeg-Commissie van drie leden, waarvan een is de penningmeester van het Bondsbestuur.

De Kroeg-Commissie zal zich steeds op de hoogte houden van de eischen, welke het kroegleven stelt en zulke maatregelen te nemen als het in het belang daarvan noodig acht. De kosten worden bestreden uit de inkomsten der biljarts en een percentage der contributies, op de Bondsbegrooting vast te stellen. De Commissie levert dan een gedetailleerde begrooting van de besteding der gelden, van welke begrooting slechts mag afgeweken worden na goedkeuring door het Bondsbestuur, of in hoogste instantie door de Bondsvergadering. Voor eventuele kas-tekorten waakt de Penningmeester, welke de financiën van den Bond en de Kroeg-Commissie onder zijn beheer heeft en dus de toestand in zijn geheel kan overzien.

Het betoog gaf aanleiding tot een vinnig debat, waarvan het gevolg waren twee moties, een van den heer D. de Waard en een van den heer De Ven. De motie-De Waard luidde: De vergadering, enz., gehoord de besprekingen aangaande Kroeg-Commissie, besluit tot het instellen van een zoodanige Commissie op de volgende grondslagen:

1e. Zij wordt belast met alle zaken de kroeg, de biljarts en leestafel betreffende.

2e. Zij krijgt de beschikking over een bepaald bedrag telkens bij de Begrooting vast te stellen. Zij dient hiervoor een gedetailleerde begrooting in op de in October te houden Bondsvergadering en zij kan daarvan niet afwijken zonder goedkeuring van het Bondsbestuur.

Motie-De Ven: De vergadering, enz., gehoord de besprekingen aangaande de motie-De Waard, verzoekt het Bestuur het daarheen te willen leiden dat een Kroeg-Commissie zonder eenige financiële macht, kan worden ingesteld die de taak van den Kroeg-Commissaris gedeeltelijk overneemt en verlicht.

In stemming gebracht werd de motie-De Waard met slechts één stem meerderheid aangenomen.

Hierna werd de aandacht der candidaat-leden nog eens gevestigd op de Bondsmutsen, de zwarte baret met gele knoop, welke zeker cachet verleent en niet onsierlijk is.

een officierssabel voor een glazen instrumentenkastje. De tegenstelling trof mij, en ik maakte hem lachende daarop opmerkzaam. Weer kwam er een pijnlijk lachje om zijn lippen, toen hij antwoordde: „Als je die heele vertooning van dezen middag gezien had, zou je van grovere contrasten kunnen spreken . . . die heele troep stumperds, die je daarnet zag, hebben wij hier voor den gek moeten houden, . . . maar laat ik je de geheele geschiedenis maar even vertellen.

Het is zowat een week geleden, dat hier een jonge kerel werd gebracht; hij had een zware longontsteking opgedaan en gisteren is hij vrij plotseling bezweken. Wij hadden nog alle moeite gedaan, zijn familie te bereiken, maar die scheen onvindbaar te zijn, tenminste er verscheen niemand.

Nu, gisteren toen hij dan overleden was, stuurden wij een laatsten boodschap, maar weer kwam er geen antwoord. Juist was er echter een aanvraag van Prof. B. geweest om eventueel materiaal voor zijn nieuwe hersenlaboratorium te reserveeren, en aangezien er toch niemand om het lijk kwam, besloten wij tot een hersenlichting.

Het zal ongeveer 2 uur geweest zijn van middag, toen B. en ik bezig waren. Wij hadden den man juist getrepa-neerd, en waren bezig de hersenmassa voorzichtig te lichten, toen me een van die oppassers naar binnen komt met de boodschap, dat de familie er is. Je begrijpt onzen schrik; wij konden den man zoo onmogelijk aan zijn ouders toonen. Tot even boven de oogen was de schedel weggezaagd, en

Het verslag van den Penningmeester was gunstig. Er bleef steeds vooruitgang te constateeren. Het jaar 1912—1913 leverde een batig saldo op, wat tot nog toe niet voorgekomen was.

Alleen klaagde hij over de moeite die het innen der contributies veroorzaakte; het onregelmatig binnenkomen dezer gelden leverde voortdurend gevaar voor kas-tekort.

De begrooting werd onveranderd goedgekeurd.

Daarna waren aan de orde de besprekingen omtrent de Diësviering. Deze zou wat de gelden betreft, volgens andere regelen plaats hebben dan vorige jaren. Waar vroeger door de deelnemers naar vermogen geteekend werd op een lijst en het Bestuur met de toegezegde gelden voor oogen de geheele organisatie van het feest op zich nam en de Bondskas crediet verleende, zijn de leden nu verplicht contant te betalen daar de vorige regeling thans teveel gevaar opleverde voor kas-tekort. Voor de leden levert contante betaling niet veel bezwaar op, zooals de praktijk heeft bewezen. Voorgesteld wordt het plan om op Donderdag 30 October 's middags de Inauguratie der Candidaat-leden te houden, en 's avonds de Kroegjool; Vrijdags daarop een Rijjool met tot slot een gemeenschappelijk diner in Den Haag.

Na genoegzame ophelderingen van bestuurswege werd dit plan vrijwel unaniem door de Candidaat-leden aanvaard, en door de Leden aangenomen met 23 tegen 8 stemmen.

In het 2e deel, rondvraag, werden nog eenige minder belangrijke punten behandeld, waarbij o.a. ter sprake kwam de uitbreiding en nieuwe regeling van den leeftijd, welke zeer welwillend ontvangen werd.

De rondvraag geen bijzonderheden meer opleverende, sloot de Voorzitter de vergadering.

H.

Vereenigingsleven.

Oproep.

Aan de Besturen van Delftsche Studenten-vereeningen.

Weledelgeboren Heeren,

Het is ons meerdere malen gebleken dat de poging van het S. W. om door het publiceeren van de „lijst van vergaderingen”, het samenvallen van lezingen of andere vergaderingen te voorkomen, niet afdoende is geweest.

Wij komen thans tot U met het verzoek om directe samenwerking tusschen de verschillende studenten-vereeningen onderling: door onmiddellijk nadat de datum van een vergadering — onverschillig of deze openbaar, dan wel voor leden toegankelijk zij — door U is vastgesteld, dien datum mede te deelen aan alle besturen die zich hiermede vereenigen.

zijn gezicht was ontoombaar. Ik kan je zeggen, dat ik op mijn beenen wankelde van beroerdigheid, en niet wist wat te doen.

B. had echter zijn koelbloedigheid niet verloren; hij is zooals je weet een voortreffelijk chirurg, zoodat hij binnen vijf minuten alle hersendeelen in de buikholte had opgeborgen.

Toen de familie binnenkwam lag de man met een wit musje over den ledige schedel, en toegedekt door witte lakens op den tafel. Ik kon den boel niet aanzien en ben maar weggelopen; de heele troep stond om het lijk te snikken en die stumperd van een vader had een krans er op gelegd”.

Maas stond voor het raam en trommelde nerveus op den ruit.

„Vervloekt” zeide hij zich omdraaiende: „nog 5 jaar zit ik aan die toestanden vast . . . kom neem nog een glas cognac”. Inderdaad had de wee-lauwe ziekenhuislucht mij gaandeweg beroerder gemaakt.

Wij dineerden dien middag bij Polman en gingen 's avonds naar Prot . . . maar aldoor sloeg mij de jodoform-geur weer tegen en ik was blijde eindelijk alleen en terug op mijn kamer te zijn, waar de haard warm gloeide en een lichte geur hing van sigaretten en van de chrysanthen, die op mijn tafel staan.

S.

Die besturen *kunnen* nu *indien zij zulks wenschen* en het mogelijk is de vergaderingen hunner vereenigingen op een anderen datum stellen.

Uw bericht van samenwerking zien we gaarne spoedig tegemoet.

Hoogachtend,

Namens het Bestuur der D. S. E. V.

G. TH. BRUYN, President.

H. STREEFKERK, Secretaris.

Hugo de Grootstraat 20.

Van bovenstaand schrijven hebben wij een afschrift gezonden aan de besturen van die vereenigingen, waarvan wij konden vermoeden dat zij voordeel konden hebben van het bekend zijn van de data van onze lezingen.

Mochten er besturen zijn die zich hierbij wilden aansluiten, dan verzoeken wij hen, ons hiermede in kennis te stellen.

De namen van de vereenigingen wier besturen zich hebben aangesloten, benevens de adressen der secretarissen zullen wij in het volgend S. W. publiceeren, behoudens toestemming van de Redactie.

Hoogachtend,

Het Bestuur.

De Sociaal Democratische Studenten-Club.

De studenten-wereld vloeit niet over van sociale belangstelling. Grote economische konflikten, belangrijke bewegingen op maatschappelijk gebied (men denke aan de vredesbeweging en de krachtloze weerslag die ze vond in den I. F. S. B.) laten haar innerlijk onberoerd. De belangstelling die de student overhoudt, na aftrek van hetgeen de vakstudie van hem eist, richt zich meer op vaag-wijsgeerige problemen, op een zich verdiepen in eigen gedachten sfeer, dan op de levende werkelijkheid van het maatschappelijk gebeuren. Hij voelt zich niet een deel van de wereld rondom hem en het maatschappelijk leed gaat hem voorbij als iets dat hem niet persoonlijk aanraakt.

Maar brengt dit buiten-de-gemeenschap-leven ten slotte niet met zich mee een verarming van eigen bestaan, een zich klein en vreemd weten tegenover de grote sociale bewegingen en vaak vijandigheid tegenover een richting die men bij dieper begripen zou hebben leren waarderen?

Het doel van de Soc. Dem. Stud. Club is daarom door het organiseeren van voordrachten en kursussen bekendheid onder de studenten te geven aan die belangrijke stroming in de moderne maatschappij. Haar doel is niet, zooals ons nog kort geleden voor de voeten geworpen werd, het brengen van den klassenstrijd in de studentenmaatschappij; zij draagt zuiver het karakter van een *studieclub*. Vandaar ook dat een voornaam gedeelte van haar werkzaamheden bestaat in het houden van besprekingsavonden, op welke een der leden een inleiding houdt en gelegenheid is voor wederzijdsche gedachtenwisseling.

Haar eerste vergadering in dit jaar wordt gehouden op 31 Oktober in den Foyer der Stads Doelen, waar Ds. S. K. Bakker zal spreken over „De zedelijke betekenis van het socialisme”. Deze vergadering is gratis toegankelijk voor alle ingeschrevenen.

Het Bestuur.

Gedachten en Gedichten.

Fragment uit een brief aan „Norman Zomer”.

Zie, beste Norman, wat ik je in voorgaande bladzijden schreef over eerlijkheid en moed, wat ik je meende te moeten antwoorden over je nieuwe jacket en je fietstocht, och 't is feitelijk alles terug te brengen tot die eene kwestie: je houding t. o. v. Elisabeth.

„Liesje” noem je haar waarschijnlijk in bui van sentimentaliteit; en als je denkt, je eigen leven breed te kunnen overzien, dan spreek je ernstig van Elisabeth; en je schildert haar het vlinderachtige van alle liefde en doet met diepen voorhoofd-rimpel voor haar het geweldig bezwaar van dagelijkschen omgang rijzen.

Norman, dat je haar tracht te bedwelmen met het pervers aroom, technologisch juist samengesteld uit schijnbaren ernst, woorden-melodie en vluchtige luchtige liefde's sentimenten, — dat je haar, die zóó gevoelige vrouw vergiftigen wilt, tot zij zal worden, zelf de mystieke bloem, waaierend met lokkende demonische geuren, — dat alles Norman wil ik je gaarne vergeven!

Maar dat je laf bent geweest, dat je je zelf weggooit voor wat genotsverlangen, dat zul je voelen zóó, dat elke kwasie-rimpel uit je voorhoofd gaat, dat zul je voelen zóó, dat jij mij haten zult en schelden!

Norman je bent laf!!

Er staat een mooie boom achter in mijn tuin. Wijd gaan zijn takken en zwaar groen staat zijn hooge rust tegen den bleeken avond-hemel. Norman, er hangt een eeuwig raadsel in die donkere massa en een raadsel is de vrede om hem van de lucht.

Het raadsel is dat, wat wij zien, meer dan boom en lucht en avond; het is de schoonheid en de rust.

Het raadsel, is de bovenzinnelijkheid, die wij weten in de zinnelijke dingen.

Jij, Norman, weet evengoed als ik, als ieder eerlijk mensch het weet, de waarlijke waarde van ons leven. Ontken dit niet met dubbelzinnig lachje, lieg niet Norman.

Te dikwijls hebt je zelf in je verzen, hoe weinig geslaagd zij je zelf mogen schijnen, gepoogd, dat bovenzinnelijke te grijpen, het even aan te voelen, even vast te houden in het rythme van je wisselende gedichten.

Maar nu, in deze dagen ben je laf geweest; je hebt in je eigen ziel het waarachtigste er van verloochend; je hebt een vrouw omstrikt in de banden van je eigen rotte begeerten en haar primitief en zuiver besef van het machtige raadsel van het eigen twee-ledig ik, heb jij in haar trachten weg te doezelen met wat woordenpraal en wat gewoonte-filosofie.

Jij bent te bang om haar tegen te komen, wetend het menschelijke in Elisabeth en in je zelf. En omdat je weet, dat daar voor die rechterstoel van zuivere eerlijkheid van man en vrouw, je zoudt worden gebrandmerkt als pervers en zinnelijk, daarom heb je haar en je zelf trachten wijs te maken, dat de wereld materie alleen is, dat je eigen vuil verlangen is wisselvalligheid der hooge Liefde.

Vindt jij zelf dit ook niet laf?

Ik zal je zeggen, wat jij zelf weet.

Liefde is verlangen naar eenheid. Man en vrouw in diepste wezen, zijn elk van beide eenzaam. Een eenzaamheid woont op den grond van ons hart, zoo groot, dat al het luchtige én ernstige van ons denken en doen, van ons drukke leven verbleekt tot niets, als wij hartgrondig mensch zijn.

Norman, het groote Raadsel is er weer: een man ziet een vrouw, en beiden zien snel als de bliksem elkanders eenzaamheid.

Even een enkel oogenblik, die weg te nemen, een oogenblik te doen gevoelen: „gij zijt niet alleen”, dat eischt de machtige Liefde; en daartoe vraagt zij alles. Zij eischt eenheid. Nimmer bereikt zij, en daarom is zij eindeloos. Norman, een vrouw wil alles geven, als weg om tot het verlatene droeve gebied van het mannenhart te raken. En, ik spot niet, Norman, als zij slappe thee uit kleine kopjes wenscht en gij sterke uit groote kommen, dan is dat niet een ergernis; het moet wezen één van de vele, kleine hulpmiddelen der ruwe materie, om door het zinlijk leven van elk van beide elkaar in het bovenzinnelijke te kunnen bereiken. Verschil in materie-waardeering is juist de eenige doorgang door den hoogen donkeren muur, die ons, man en vrouw, van elkaar gescheiden houdt.

O, beste Norman, ik erger me nu, dat ik dit alles schijnbaar gevoelloos, schijnbaar rethorisch neer schrijf. Maar voel jij daarin ook niet opnieuw, hoe ruw de eenige weg van het zinlijke is. Woorden zijn zinlijk, en te wankel om de oneindigheid van ons hart te dragen.

Zie je, vaak al heb ik mij gedacht, den eersten nacht van mijn huw'lijk met een vrouw. Och 't is slechts fantasie; maar kan je begrijpen Norman, dat ik, haar voor me ziend, haar begeerend, met het nameloos verlangen van mijn eenzaamheid, dat ik *niet* zou kunnen naderen tot haar zachte teere vrouwenlichaam, waarin de verre eenzame ziel, dat ik alleen zou kunnen schreien, schreien van wild geluk, omdat zij de beste weg tot haar innerlijk zelf zal willen openstellen?

(Zie vervolg Derde Blad).

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 24 OCTOBER 1913. No. 4.

Norman, ik huiverde vaak in gedachten terug uit angst, niet direct haar, de bovenzinlijke vrouw te naderen, door dat ik ruw en wild alleen zou letten op de zinnelijke weg.

In die huivering heb ik het heerlijkst mijn mensch-zijn gevoeld. In die huivering werd de materie zelve schoon en beminnenswaard.

Norman, jij kent dat alles, evengoed als ik het ken. Ben je niet laf, als je die tedere huivering tracht weg te vagen voor wat lijfsverlangen en zelfbehoud.

Heb een vrouw lief en wil je verliezen in haar. Of ga zonder liefde en koel je hartstocht; maar, bij de goden, verstrikt haar zuivere ziel nooit in een vals mengelmoes van deze twee.

Ik vraag je niet om verschooning voor deze ruwe woorden. Nogmaals je *was* laf.

RUSTER.

Mijn Verzen.

Gelijk een vader stille zit
Bij zijn vaak zieke kind,
En wijl hij het ellendig weet
Te meerder het bemint.

Zoo heb ik u, mijn verzen, lief
Trots uw gebrekkigheid,
Wijl ik in u heb uitgezegt
Mijn zwakheid en mijn strijd.

1913.

J. v. R.

Ingezonden.

De Damesmolestatie en de heer A. F. Bakhoven Jr.

Verrast en teleurgesteld heeft mij het ingezonden „Ander Oordeel” van den heer Bakhoven.

Verrast; want wie zal ooit in een weekverslag (al staat er dat nu niet precies boven) een toon van onwil, of van blasé-zijn, of van in-'t-gekke-gooien kwalijk nemen?

Bakhoven, hadt gij u minder driftig laten maken, zelf hadt gij dit ingezien en gij zoudt òf hebben gezwezen òf de schoone gelegenheid hebben aangegrepen om in heel ander licht mijn stukje te bezien.

Want, teleurgesteld was ik, van u, die mij klaarblijkelijk voor een katterig eerste-jaars aanziet, een dergelijk nijdig, haast scheldend, graag insinuerend artikel te vinden.

Nu, heer Bakhoven, zal ik mijzelf aanvallen.

„De studentenwereld is een wereld op zichzelf, zij roept luid: Wij staan boven het volk; en zij sluit zich op in mores en zelfgenoegzaamheid.”

Zoo is de laatste jaren hoe vaak al verwijtend betoogd. En gij, heer Bakhoven, als socialist zult dit zeker gaarne onderschrijven. En toch — gelukkig dat de studentenwereld alleen staat, gelukkig, mits zij haar oogen open houdt voor wat er om haar geschiedt. Was zij één met de maatschappij dan werden wij allen zoo als ik was in mijn weekverslag.

„Zucht naar wat anders”, dat was de hoofdtoon, dat was de rotte kern, dat was de kanker die even uit de maatschappij buiten 't hoofd opstak in onze studentenwereld. De groote Men wil in de jacht van het huidige slechts de — bioscoop, de wilde, snelle opeenvolging van telkens andere indrukken; de gemakkelijheid van lichte sentimenten en vele sentimenten.

De bioscoop zelf viert haar triomf en heel het leven wordt gewenscht als een bioscoop-avond.

Belachelijk is het nu nog aandacht te vragen voor de bovenaardsche rust van de scheppingen van Praxiteles; *belachelijk* is het te verwachten eenige belangstelling voor de verheven bezonkenheid der kunstenaars vizie. —

Maar *ongerijmd* is het ook reeds, te denken dat „Men” een tragedie-stuk of een ethica-overdenking anders dan uit mode-oogpunt zal waardeeren.

Iets nieuws voor afleiding, afleiding van het leeggeworden eigen Ik, afleiding naar buiten door het „gekke” dat nog „grappig” heet, zelfontvluchting dat is de grauwe hemel van verveling.

En daarom gelukkig de alleen-staande studentenwereld, die in zich zelf *moet* vinden de eeuwig jonge kracht tot leven.

As wij dat beseffen, och heer Bakhoven, gaan wij dan uiterlijkheden als damesmolestatie en een-avond-conventioneel-dronken-zijn niet stil voorbij?

Wordt zòd de schijnbare conventie niet tot heerlijke zelf-concentratie die straks uit kan groeien sterk in de wankele wereld buiten?

RUSTER.

Hulde, Hulde!

Weinigen staan boven, zijn verder dan het normaal, dat uit de schepselen, homines Sapietes te distilleeren is; toch zijn ze er, de genieën; laat ons dankbaar zijn.

Dikwijls staan ze, met hunne wonderlijke baringen, der menschheid niet aan, maar respect heeft men toch voor hen, die in staat zijn het bijna-bovenmenschelijke te verrichten.

De minnaren van Logika, zij die Dwaalleer verafschuwen, zullen mijnheer Bakhoven in zijn „Een ander oordeel”, niet liefdevol gezind zijn, maar vol eerlijke bewondering zullen ze toch moeten staan, voor iemand die drie-en-dertig en drie zeer kleine regelen, zoo talentvol kan opproppen met meer of minder brute kunstgrepen uit het vak, dat de heer Schopenhauer zaliger „Irristische Dealektiek” noemde.

Eerst „Het” dat nog in alle reinheid daar staat, dan de combinatie van 't tweede en 't derde woord (is zeker), die een zekerheid in 't leven roept, die bij onderzoek maar erg betrekkelijk blijkt te zijn, doch daar zoo zoetelijk neergeschreven staat, dat een niet zeer aandachtig lezer haar voor werkelijk zou houden.

Hier is de groote man dus reeds in vorm, maar met het woordje ons (einde derde regel) wordt hij subliën, hij geeft een dubbelzinnigheid ten beste; bedoelt hij n.l. dezelfde fout van zooeven of méent hij nu zichzelf (hetgeen ook fout is omdat hij in de 2de regel de plur. maj. niet gebruikte). Weer wat verder wordt het woord „ondubbelzinnig” als cachet gebruikt, om de op zoo twijfelachtige manier in 't leven geroepene slaperigheid, een vast aanzien te geven. Daarop wordt in een verwoede aanval op toenaderingszucht, misschien heeft hij er wel eens last van gehad (op kroegjoolen?) een reeks van onbewezen en onbewijsbare combinaties ten beste gegeven om dan het geheel met de phrase „gebrek aan eigen feestvreugde” te verrijken. Dan toont het genie zich in al zijn bescheidenheid waar hij het oorspronkelijke, dus zichzelf, inbeelding noemt. Eindelijk de grootheid in 't summum van zijn kracht, waar een geestigheid in 't leven geroepen en tegelijk niet in 't leven geroepen wordt.

Hulde, hulde aan den heer Bakhoven.

Ruster wil iets nieuws, het oude kan toch ook nog wel geestig zijn, zie bijv. Delftsche Studenten Almanak, blz. 347 onderaan.

W. F. E. v. H.

Protest.

Mijnheer de Redacteur!

Mijn naam is Chris; ik draag een ietwat hangend snorretje, dat ik soms ietwat zelfbewust pleeg op te strijken; soms doet mijn overmoed mij de meest verrassende stellingen opwerpen en de felste critieken uitbrengen.

Dit alles doet ter zake.

Het is echter niet op bovenstaande feiten dat ik uw aandacht wil vestigen . . . de kwestie is van pijnlijker aard.

Er is veel anders geworden.

Voor de vacantie daverde mijn vroolijke lach door de kroeglokalen; nu vormen zich zware denkpluimen op mijn voorhoofd en diepe zuchten trachten mijn gemoed te ontlasten.

Ik heb een vriend P.

Het is mij opgevallen, dat deze persoon mij de laatste dagen onophoudelijk gefixeerd heeft; de oorzaak van deze onhebbelijkheid is mij nu duidelijk geworden.

Ik beschouw P. niet meer als mijn vriend!

Hij heeft van mijn tijdelijke depressie gebruik gemaakt om een pikant opstel samen te stellen.

Wat mij echter het meest ergert hierbij, is, dat het verhaal tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding geeft.

Ik heb mij niet geëngageerd.

Integendeel.

Ik denk het nu ook wel voorloopig niet te doen.

Er is deze zomer veel gebeurd.

Ik zeg nog altijd niet wàar.

En dit alles zoo ineens!

De gedachte alleen aan functies waarvoor sommigen mij geschikt achten, is mij nu een gruwel.

De heftigste smeekbeden kunnen mij niet meer verleiden.

Hiermede hoop ik mij gerehabiliteerd te hebben.

Met hartelijken dank voor de verleende plaatsruimte.

Uw dw.,

CHRISTIAAN X.

Mijn moraal staat nu veel hooger.
Dat is natuurlijk maar betrekkelijk.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken d. d. 16 October 1913, is aan D. J. W. van Dongen op zijn verzoek met ingang van 1 November 1913 eervol ontslag verleend als assistent voor de mechanische technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Ingekomen boeken.

DERDE ZIONISTISCH STUDENTEN JAARBCEK.

Uitgegeven door den Boek- en Brochurenhandel van den Nederlandsche Zionistenbond te Arnhem.

Lijst van Vergaderingen.

Vereeniging „Onze Vloot”.

Lezing op Vrijdag 24 October, 8 uur, in Stads Doelen.
Spreker: de heer E. P. Westerveld, Luit. ter Zee.
Onderwerp: Samenstelling en beheer van de Nederl. Vloot.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 24 October. Diligentia: Viool-avond door Albert Spalding, begel. André Benoist; 8 uur.

Gebouw voor K. en W.: Italiaansche Opera: „La Traviata”; 8 uur.

Zaterdag 25 October: Gebouw voor K. en W.: Tweede concert van het Concertgebouw-orkest (serie A) onder leiding van Willem Mengelberg, soliste: Aino Ackté (zang); 8 uur.

Diligentia: N.V. Tooneelvereeniging: „Liefdesduel”; 8 uur.

Zondag 26 October. Gebouw voor K. en W.: Italiaansche Opera: „La Bohème”; 2 uur.

Diligentia: Piano-ricital Norman Wilks; 2½ uur.

Maandag 27 October. Diligentia: Concert door K. A. Textor (piano) met medewerking van Ch. van Isterdael (violoncel); 8 uur.

Gebouw voor K. en W.: Gezelschap Royaards: „Mijlpalen”; 8 uur.

Woensdag 29 October. Diligentia: Piano-recital Jan Chia-pusse; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 24 October. Grootte Schouwburg: Rotterd. Tooneelgezelschap: „777/10”; 8 uur.

Zaterdag 25 October. Gr. Schouwburg: Italiaansche Opera: „La Traviata”; 8 uur.

DE ROMAN VAN BERNARD BANDT DOOR HERMAN ROBBERS

IS THANS VERSCHENEN IN EEN UITGAAF, HANDIG VAN FORMAAT,
NET EN HELDER VAN DRUK, IN KEURIG VERSIERDEN STEMPELBAND,

VOOR VIJF-EN-ZESTIG CENT.

MEN KAN NU

DE BEIDE MEESTERWERKEN

VAN HERMAN ROBBERS:

„DE BRUIDSTIJD VAN ANNIE DE BOOGH”

EN „DE ROMAN VAN BERNARD BANDT”

VOOR EEN GULDEN EN DERTIG CENT

TE ZAMEN IN BEZIT HEBBEN.

BEIDE BOEKEN ZIJN STEEDS VOORRADIG BIJ DE

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. BINNENWATERSLOOT 33, DELFT.